

בעזרת השי"ת

גליון ש"ק פר' אחרי - קדושים

יו"ל ע"י מכון והוצאת ספרי

"נקודות הכסף"

שע"י מוסדות

דברי שלום

ע"ש רבינו הרש"ש זיע"א

בראשות הגה"צ יחזקאל בינג שליט"א

רחוב מהרש"ל 11 בני ברק.

טלפון: 03-6196739

דוא"ל: 5798972@gmail.com

אתר: dshalom.org

שבתא טבא וכוט"ס

ספה"ק דגל מחנה אפרים

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם.

ודרשו חז"ל (ויקרא רבה כ"ד, ט') יכול כמוני תלמוד לומר אני ה' קדושתו למעלה מקדושתכם, והנה זה תמוה האיך יעלה על דעת שום אדם להיות קדוש כה', אך ארמוז מעט במוסר השכל כי גלוי וידוע כי קודש נקרא חכמה וכמו שכתוב (ירמיה ב', ג') קודש ישראל לה' ראשית תבואתה וגו' ותרגום של בראשית בחוכמתא נמצא ראשית נקרא חכמה וכתוב קודש ישראל לה' ראשית וגו' נמצא קודש הוא בחינת חכמה והחכמה היא חיות כמו שכתוב (קהלת ז', י"ב) החכמה תחיה בעליה וקודשא בריך הוא ברא העולם בחכמה כמו שכתוב (תהלים ק"ד, כ"ד) כולם בחכמה עשית, וכן צריך כל אדם להידמות לקונו לעשות כל מעשיו בחכמה וחיות שיהיה מעשיו חיים כמו שעשה הקב"ה, אך לפעמים יכול האדם לטעות כי חכמתו עמדה לו ואין צריך לסיוע מן השמים ועל זה הזהיר הכתוב (דברים ח', י"ז) אל תאמר כחי ועוצם ידי דהיינו חכמתי עמדה לי כי כח היא חכמה אותיות "כח מה" ותשובתו בצדו כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל ותרגומו ארי הוא יהיב לך עצה למקני נכסין וכו' עד כאן, כי באמת הקב"ה הוא כח כחו וחכמתו חכמתו וכמאמר אליהו ז"ל (בפתח אליהו תקוני זוהר תקון א') וכד אנת תסתלק מינייהו אשתארו כלהו וכו', וזהו שמרמו הפסוק קדושים תהיו פירוש חכמים תהיו וחיים שיהיה חי לגבי חי, יכול כמוני פירוש ואם תרצה לומר שאתם חכמים בחכמתכם והחכמה שלכם היא כמו שכתוב כחי ועוצם ידי וכמו שאני בראתי הכל בחכמה ולא הוצרכתי לזולת גם אתם כמוני לזה אמר כי קדוש אני פירוש קדושתו למעלה מקדושתכם הקדושה שלי וחכמתי הוא למעלה מקדושתכם וחופפת עליכם תמיד ובלעדי חכמתו יתברך לא ירים חכמתכם ידו ורגלו רק קדושתכם יהיה מרכבה שיהיה קדושתו תמיד למעלה וחופפת על קדושתכם והמשכיל יבין:

אל תפנו אל האלילים.

ודרשו חז"ל (שבת קמ"ט). אל תפנו אל מדעתכם, יש להבין זה על פי שאמר אא"ז זללה"ה על פסוק וסרתם ועבדתם אלהים אחרים פירוש וסרתם תיכף כשטר האדם מדביקות מחשבתו בהשי"ת ועבדתם אלהים אחרים אזי עובד אלהים אחרים יחשב חלילה, הגם שדבריו צריך לפני ולפנים מכל מקום לפי קט שכלי אבאר בקיצור כי האדם העובד ה' בכל דרכיו ומקיים (משלי ג', ו') בכל דרכיך דעהו שעושה הכל בדעת כמו אכילה ושתיה ושינה ודיבוריו עם העולם בכדי לקרבן או בכדי להסיר ממנו העצבות או בכדי פרנסתו להחיות את נפשו בכדי שלא ימנענו מלעבוד ה' ואם הוא עושה זאת בדעת אזי הכל נעשה עבודת הקודש וכמו שאמרתי כבר שהם הנקראים חולין שנעשו על טהרת הקודש והם הם דברי חז"ל (סוכה כ"א): על (תהלים א', ג') ועלהו לא יבול אפילו שיחת חולין של תלמידי חכמים צריכין לימוד כי כל דבריהם היא תורה והנהגה ישרה חוץ לזה שיכולין למצוא בכל דבריהם חכמות נשגבות וכשעושה מעשיו חלילה שלא בדעת והשכל אזי נמשל כבהמות נדמה אף דברים טובים שעושה הם דברי שטות ולאולת יחשב, וכמו שאמר הרב המגיד המנוח מו"ה דוב בער זללה"ה כל ערום יעשה בדעת (משלי י"ג, ט"ז) היינו אפילו עשיות גשמיות ואפילו ערמה שעושה הכל הוא בדעת קונו כמו אביגיל, וכסיל יפרוש (שם) היינו אפילו עושה דבר פרישות וקדושה אוולת יחשב אף על פי שהוא דבר מצוה וחכמה כמו (נזיר כ"ג). שנים שאכלו פסחיהם וכו' עיין שם, וכל האוילים נקראו רשעים כמו שקרא החכם שלמה המלך ע"ה בספר משלי כל הרשעים בשם כסילים ואוילים כי אין אדם וגו' (סוטה ג'). ואיש החכם הוא ממש להיפוך כנ"ל, ודי בזה להעיר בחינת הדעת האיך הוא מעלה כל הדברים לשורשם ולחכמה יחשב ושורש הדברים הוא ענין עמוק כי הכל הוא לבוש השכינה כביכול וניצוצות קדושות אשר ירדו מטה ובדעת הוא מעלה אותם לשורשן, והוא שאמר הכתוב אל תפנו וגו' פירוש אל מדעתכם היינו מדעת לא תפרושו עצמכם מן האל כי אם ח"ו תפרושו רגע אחד מדביקות המקום ברוך הוא אזי יחשב לאלילים כמו שאמר אא"ז זללה"ה על וסרתם ועבדתם אלהים אחרים כנ"ל, ויש בזה רמז להבין גלות השכינה כביכול רחמנא ליצלן וגאולתה גאולת עולם תהיה ללוים כי על ידי הדעת הוא הגאולה ולוים הוא לשון חיבור והמשכיל יבין:

ספה"ק נועם אלימלך

או יאמר דבר אל כל בני ישראל #

ונקדים לפרש משנה באבות # רבי חנינא בן חכינאי אומר הנעור בלילה כו' דהנה כבר כתבנו בזה כמה פעמים דהצדיק צריך לעבוד את הבורא ברוך הוא וברוך שמו בשני מדרגות לראות תמיד לחשב רוממות אל וגדולתו # ולחשוב ולראות תמיד בשפלותו # וזהו פירוש המשנה עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים כו' דע מאין באת כו' מאין באת מטיפה סרוחה כו' ולכאורה היה לו לתנא לקצר ולומר הסתכל דע מאין באת מטיפה סרוחה כו' ולמה לו לכפול את דבריו # אך

האמת שהתנא הורה לנו את דרכי ה' כנ"ל שאנחנו חייבים להסתכל תמיד את רוממות אל ושפלותינו # ורמו תחילה באמרו דע מאין באת # פירוש ראה והסתכל וחשוב מחצבתך שנחצבת משם ממקום גבוה מתחת כסא הכבוד # ולאן אתה הולך פירוש ותחשוב שצריך שתחזור נשמתך למקום שלוקחה למחצבה הראשון בלי שום פגם וצריך אתה לזכך לצחצח וללבן את נשמתך מכל סיג # ולפני מי אתה עתיד ליתן דין והשלש האלה הם רוממות האל והזהיר התנא בלשונו הזך והטהור # ואחר כך פירוש לנו התנא שנחשוב בשפלותינו והמה מאין באת כו' ולפני מי כו' ואיך תשא פניך לעמוד לפני מלך גדול ונורא בהסתכלך בשפלותך כזה שאתה הבל וריק וצל עובר לכן יהיה תמיד נגד עיניך ותהיה תמיד בתשובה על עוונך ופשעך שהשפל כזה יכעיס שמו הגדול והנורא ותראה תמיד את רוממות האל ואחדותו ליחד שמו הגדול באמת ותדאג תמיד על צרות ישראל ולהתפלל עליהם על טובתם והשפעתם שישפיע להם השם יתברך ברוך הוא כל טוב ולבטל מעליהם כל הגזירות # וזהו הנעור בלילה פירוש הצדיק שהוא נעור ולא ינום ולא ישן בגלות המר הזה נקרא לילה ומתפלל תמיד על שמחת ישראל וגדולתם # והמהלך בדרך יחידי פירוש שהולך בדרך האמת בבדידות בהצנע לכת שלא להראות חסידותו לאחרים והולך באחדותו ליחד שמו הגדול # ומפנה לבו לבטלה פירוש שפונה לבו מכל עסקיו ועניניו הנוגעים לו ואינו חושב ורואה אלא לבטל כל הגזירות מישראל וכשתראה צדיק כזה הוי יודע שהוא תמיד רואה שפלותו ונאנח ודואג תמיד על עונותיו ורואה תמיד חוב לעצמו שמחסר בעבודתו יתברך שמו ודומה לו כאלו עדיין לא עבד הבורא יתברך אף רגע אחד # וזהו הרי זה פירוש צדיק זה מתחייב בנפשו פירוש הוא מחייב את נפשו תמיד כנ"ל # וזהו ודברת בם ודרשינן בגמרא ולא בדברים בטלים פירוש כשתעסקו בתורה לשמה אז לא תהיה צריך לדבר לבטל דינים כי ממילא הם בטלים:

וזהו דבר אל כל עדת בני ישראל קדושים פירוש זהו דבר השוה לכל נפש להתקדש בקדושת הבורא יתברך שמו # כי קדוש אני כו' ואתם חלקי ממעל וראויה הוא לכל עדת בני ישראל שקדושים יהיו # ואמר הכתוב איש אמו ואביו תיראו רוצה לומר כל איש יראה בזה בהסתכלו מאין הוא מקום צאתו מאביו ואמו כמאמר התנא מאין כו' מטיפה כו' זהו ראותו בשפלותו # וזה שאמר דוד המלך עליו השלום ובחטא יחמתני אמי # ואת שבתותי תשמרו והיינו רוממות אל שזה הוא חידוש העולם כמ"ש וינח ביום השביעי ושתי שבתות על ידי שתקיימו שבת תחתון תתקנו שבת העליון # וזהו מלה כפולה שבתותי היינו שבת תחתון ועלינו ליחד אחד אל אחד:

אני ד' אלקיכם פירוש אף המדת הדין יתהפך לרחמים ואז ממילא יתמלא כל העולם כל מילי מיטב # וזהו אל תפנו אל האלילים שלא תפנו אל מדעתכם ואלקי מסכה לא תעשו לכם כי ממילא לא תצטרכו לדאוג על כסף וזהב כלל:

ספ"ק מאור ושמ"ש

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם וגו'.

ופירש רש"י ז"ל מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויין בה קדושים תהיו הווי פרושים וכו'. ודברי רש"י צריכים ביאור מה מלמדנו בזה שפרשה זו נאמרה בהקהל. ועוד מסתמא כל המצות הנוהגות בכללות ישראל נאמרו בהקהל. ונראה בזה דהנה הרמב"ם כתב בהלכות דעות אם איש הישראלי דר באיזה מקום שיש בו דעות רעות ומנהיגים לא טובים צריך לברוח מן המקום ההוא וצריך לילך ממקום למקום וממדינה למדינה עד שיבא למקום תורה ודעות ישרות ומנהיגים טובים שם יקבע מקום מנוחתו, ואם אינו מוצא שום מקום אשר ייטיב לו צריך להתבודד במדברות וביערות כדי שיברח מדעות רעות ומאנשי רשע. והאמת הוא שכן צריך האדם לברוח ליערות ולפרוש עצמו מן המון עם כדי שינצל מדעות רעות וממעשים רעים. אך זאת אינו מועיל אלא להנצל מן הדברים המעכבים עבודת השם יתברך, אבל להשיג הקדושה העליונה אינו זוכה עד שידבק עצמו אל אנשי השם עובדי ה' באמת ולהשתתף עמהם יחד בעבודה רבה הן בתפלה והן בלימוד התורה ועיקר המצות הכל יהיה בכנסיה יחד עם מבקשי ה' ואז יוכל להשיג הקדושה העליונה. ולפי רוב העם המתקבצין יחד לעסק עבודת ה' כן שורה עליהם הקדושה העליונה כמו שאמרו חכמי המשנה לפי רוב הקהל הן מברכין כי לפי רוב הקהל כן משיגים הקדושה העליונה שברוב עם הדרת מלך, אבל אם האדם ירצה לפרוש עצמו מן הציבור ולהתבודד עצמו להתפלל ביחיד או לשום עיקר עבודת ה' הנעשה בכנסיה יחד בלתי אפשר שישג הקדושה העליונה, ולא עוד אלא יוכל לנטות חלילה מרוב גופי תורה אם יתבודד עצמו ויפרוש מן הציבור כמו שאיתא בגמרא על פסוק חרב אל הבדים ואיתא שם ולא עוד אלא שמתטפשים וכו' שאי אפשר לשום נברא להיות ביחיד זולת הבורא יתברך שהוא יחיד ומיוחד. וזהו אחד יחיד שאינו אפשר לשום נברא להיות ביחיד אלא להבורא יתברך שמו שהוא אחד יחיד ומיוחד לכן צריך האדם לדבק עצמו עם עובדי ה' ולהיות בכנסיה יחד עמהם לכל עבודת הקודש:

וזהו פירוש הפסוק וידבר ה' של משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ופירוש רש"י מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל, פירוש פרשה זו של קדושים תהיו בהקהל היינו שאי אפשר לאדם שיזכה אל הקדושה אלא אם כן שיהיה בכנסיה יחד עם הקהל בעבודת ה' מפני שרוב גופי התורה תלויין בה דהיינו תפלה בציבור ודומיהן. וגמר אומר הכתוב קדושים תהיו הווי פרושים, פירוש שבפרשה זו נצטוו ישראל להיות קדושים ויוכל האדם לטעות שהפירוש הוא קדושים תהיו דהיינו שאם יתבודד עצמו ויפרוש עצמו מן הציבור יזכה אל הקדושה לכן נתחכם רש"י ופירש קודם לזה מלמד שפרשה זו נאמרה בהקהל דהיינו שאינו זוכה אל הקדושה אלא בהקהל עצמו עם הציבור מבקשי ה', אבל מה שנצטוו להשמר מן הדברים המעכבים לעבודת ה' כנ"ל לזה טוב התבודדות. ולזה מדייק רש"י מלמד שפרשה זו

של קדושים נאמרה בהקהל זו דוקא. וזהו שאיתא במדרש רבה קדושים תהיו יכול כמוני תלמוד לומר כי קדוש אני קדושתי למעלה מקדושתכם. פירוש יכול כמוני שהאדם ירצה להתבודד להיות ביחיד ויסבור שעל ידי זה ישיג הקדושה העליונה תלמוד לומר כי קדוש אני קדושתי למעלה מקדושתכם שאין זה אלא בהבורא ברוך הוא לבדו שהוא יחיד ומיוחד אבל אם האדם ירצה להמשיך עליו קדושת הבורא ברוך הוא אי אפשר אלא בהקהל יחד לעבדו שכם אחד כנ"ל:

עוד על פסוק הנ"ל וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם,

איתא במדרש רבה אמר הקב"ה למשה לך אמור לישראל בני כשם שאני פרוש כך תהיו פרושים כשם שאני קדוש כך תהיו קדושים הדא הוא דכתיב קדושים תהיו. המדרש הזה תמוה מאוד. א', הלא הקב"ה אינו בא בטרוניא עם בריותיו ח"ו וכי אפשר לאדם להיות קדוש כה' או איך אפשר לכל עדת בני ישראל להיות פרושים ובפרט איך אפשר להיות פרושים כהקב"ה כביכול:

נראה לפרש על פי פשוטו דהנה דרכי השם יתברך שצריך האדם לילך בהם לעבודתו יתברך שמו הם הרבה אבל העיקר עבודת ה' הוא מאהבה כדי שיוכל לבא על ידי זה לדביקות בהשם יתברך. והנה יש בני אדם שסוברים שדרך עבודה להשם יתברך להגיע לדביקות הוא בהתבודדות בהתבודד עצמו חדר לפניו מן החדר ולומד שם ואינו מדבר לשום אדם בעולם ואינו מתראה לשום אדם שזה הוא עיקר עבודה לבא לדביקות, אבל זה אינו אמת גמור כי יוכל להיות שיתבודד עצמו כמה שנים ולא ידבר לשום אדם כלל ולא יבא לאמת כלל. וכך שמעתי פעם אחד מאדמו"ר הרב המפורסם מו"ה אלימלך מליזענסק זצוק"ל פירוש על פסוק אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה' שאמר הוא ז"ל רצה לומר שאם יתבודד אדם עצמו בחדר מיוחד בסתר ויהיה סבור שזהו עיקר עבודה אבל הקב"ה אמר ואני לא אראנו רצה לומר שגם אני כביכול לא אראנו, רק עיקר העבודה הוא שיתחבר אדם עצמו עם בני ישראל צדיקים וכשרים ועל ידי זה יוכל לבא לעבודה להשם באמת ללמוד ממעשיהם הטובים, כי העיקר הוא התבודדות המחשבה לחשוב תמיד ברוממות אלהותו יתברך הגם שהוא בתוך קהל רב ידבק מחשבתו תמיד בהבורא יתברך, כמו שכתב בעל חובת הלבבות בשער הפרישות כי עיקר הפרישות הוא שידמה אדם בעצמו כשהוא בבית מלא בני אדם כריק מהם, רצה לומר שידבק עצמו במחשבתו בהבורא ברוך הוא שכמעט לא ידע שיש כאן עמו שום אדם ובפרט בעת התפלה צריך אדם לבא לדביקות גדול עד שלא ידמה בעצמו שיש כאן שום בריה רק הבורא ברוך הוא וזהו עיקר התבודדות. וגם בעת דברו עם בני אדם פחותי הערך לא יתערב נפשו עמהם רק יהיה פרוש במחשבתו מהם ויחשוב ברוממות אלהותו יתברך. וזהו פירוש הפסוקים הנ"ל שפרשה זאת נאמרה בהקהל דוקא לכל עדת בני ישראל קדושים תהיו רצה לומר פרושים תהיו דהיינו הגם שתהיו בהקהל עדה קדושה ביחד תהיו פרושים כל אחד לעצמו לדבק ולקשר עצמו במחשבתו בהבורא יתברך ויהיה כאלו אתה לבדך בלי שום אדם כמאמר החכם הנ"ל שיהיה הבית מלא בני אדם כריק מהם כנ"ל. וזהו כונת המדרש הנ"ל

כשם שאני פרוש רצה לומר כמו שכביכול פרוש הגם שהוא ממלא כל עלמין ומסבב כל עלמין ולית אתר פנוי מיניה אף על פי כן הוא מובדל מכל גשם, כן תהיו גם אתם הגם שתהיו בתוך קהל עם תהיו פרושים מהם רק להיות דבוק בהשם יתברך ולא תתערבו בהם בגשמיותם ותהיו קדושים.

ספה"ק באר מים חיים

עוד יאמר הכתוב קדושים תהיו וגו'.

על דרך שביארנו במקום אחר בפירוש מאמרם ז"ל (יומא ל"ט.) אדם מקדש עצמו מעט מלמטה מקדשין אותו מלמעלה הרבה וכו' ולכאורה אומרם מלמטה ומלמעלה הוא ללא צורך והכל יודעים שהאדם הוא למטה והקב"ה מלמעלה. ואכן כי הן אמת עיקר הקדושה הוא במה שהקב"ה משפיע עליו אור קדושתו יתברך בחיות הרוחניות אורות המוחין הגדולים ומאיר ומקיפו בענן אורו יתברך כמו שאמר הכתוב (איוב ל"ז, י"א) יפיץ ענן אורו, ומסתירו בסתר כנפיו עד שנמצא שהוא ממילא קודש לה' ומופרש ומובדל מכל דברים החיצונים כי אור קדושת ה' מקיפו מכל צד וזר לא יקרב אליו כי קדוש הוא וממילא הוא מובדל ומופרש מכל בחינות תאוות עולם הזה ומחמדיו ולא יתאו למטעמותיו ולא יחפץ בנופת צופיו כי אור חיות ה' שורה בקרבו עד שלבבו וכל אבריו אינם פונים רק לה' ותמיד בוערים וחושקים ומתלהבים ודורשים ומבקשים איך לעשות נחת רוח לפניו יתברך ולעבדו באהבה ויראה. ואפילו בעת עוסקו בדברים התחתונים מאכילה ושתייה וכדומה מכל דברי עולם הזה אינו מרגיש כלל בטעמיהן בשום אופן בעולם כי לבבו בוער בו לדבר אחר לעובדו יתברך. וכמו אדם אשר יזדמן לו משא ומתן גדול שיודע שירויח על ידו הון רב אז אפילו בעת אוכלו אינו טועם מאומה אם אוכל אם לא כי לבבו טרודה ומהומה בהמשא ומתן ההוא איך לעשותו ואנה לרוץ אחריו ולא יערב לו אכלו בפיו. וכן הדבר הזה לצד בעירת אש בלבבו איך לדרוש ה' ולעשות נחת רוח לפניו אינו טועם מאומה מכל מעדני עולם. ואור הקדושה הזו היא הבאה מלמעלה מאור ה' ואינו ביד האדם. ואך כי הוא יתברך לא ימנע טוב להולכים בתמים ומצדו יתברך אין שום מניעה להרבות אור קדושתו על כל אדם מישראל ורק אם גוף האדם אינו מזוכך ומטוהר מכל טינופת תאוות הבלי עולם הזה וממלא את תאוותו בכל דברים החיצונים באכילה ושתייה ומשגל וכדומה. וכל התאוות האלה למלאות תאוותו הוא מבחינת הסטרא אחרא והחיצונים והקב"ה הוא עוצם עיניו מראות ברע ולא תוכל אור הקדושה להיות חופף על האדם הזה לרוח הטומאה השורה עליו ממילוי תאות החיצונים, ובפרט אם יש בידו עוון. שכל עוון הוא קוץ ממאיר וסילון מכאוב להשראת שכינתו יתברך על האדם. ועל כן הקדושה בורחת מאדם הזה ולא תשרה עליו עבור טומאת הקליפה אשר עליו כמאמר חז"ל (עבודה זרה ה'). כל העובר עבירה אחת מלפפתו ומוליכתו וכו' רבי אליעזר אומר קשורה בו ככלב וכו' עד כאן. ולזה אמרו אדם מקדש עצמו מעט מלמטה פירוש בדברים שלמטה מכל תאוות הגופניות שלא למלאות תאוותו מהם, ולזבוח יצרו תמיד בעת תוקף התאוה

לשבור לבבו בקרבו וימשוך ידו ממנה ולהיות עוסקו בדברים ההם על צד הקדושה והטהרה כאשר ביארנו כמה פעמים ובפרט בחיבורנו סידורו של שבת (שורש החמישי ענף א' ב' וג') ומכל שכן בשמירת חטא ועוון להשמר אפילו משוגג בכל כוחו ומכל שכן ממזיד ח"ו ואז הקב"ה מקדשו מלמעלה באורות הקדושה אורות פנימים ומקיפים מכל צד כי הוא יתברך חפץ מאוד לקדש האדם, ותיכף כאשר ימצא לו מקום מזוכך מעט שיוכל להופיע עליו באורו ודאי מקדשו ומטהרו ומפיץ עליו ענן אורו יתברך כאשר יוכל שאת:

וזה אומרו קדושים תהיו. כי ידוע שקדושה הוא גם כן מלשון הזמנה והכנה (כמו שכתבו התוספות קידושין ב' ע"ב) פירוש שאתם לא תעשו כי אם לראות שתהיו מוכן ומזומן לאור הקדושה שתוכל לשרות עליכם. כי קדוש אני ה'. פירוש כי אור הקדושה, אני ה' נותן על האדם לקדשו בהופעת אורי, ואתם לא תעשו כי אם להיות מוכן ומזומן אל הקדושה בפרישות תאוות עולם הזה שיוכל אור הקדושה לשרות עליכם ואז אקדש אתכם בכל אופני אור הקדושה. או כה יאמר לפי הנזכר. קדושים תהיו פירוש שאתם תראו להכין ולהזמין עצמיכם אל הקדושה בפרישות והבדלת דברי עולם הזה (כי קדושה הוא מלשון הבדלה גם כן כמו שכתוב בתורת כהנים והובא ברש"י ז"ל ריש פרשה זו ועיין שם בשפתי חכמים) והטעם כי קדוש אני ה' ואין אני יכול לשרות בלב המטונף מכל טינופי תאוות העולם. ועל כן תראו להיות מובדלים ומקודשים לשמי שיוכל אור קדושתו להיות חופף עליכם. ועל כן סמך הכתוב לזה ואמר איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו וגו' מה שלכאורה אין שייך יראת אב ואם לקדושת האדם. ואכן הנה נודע אשר אור הקדושה שהקב"ה מקדש את האדם מלמעלה באורות פנימים ומקיפים הוא בבחינת אבא ואימא הנקראים קדש ומקרא קדש כנודע ועל כן אמר איש אמו ואביו תיראו שכל איש יהיה ירא מאביו ואמו. שלא תוכל אור הקדושה מאבא ואימא לשרות עליו אם יטנף עצמו בהבליו. ולזאת יחרד וילפת לראות להכין ולהזמין עצמו בקדש שיאיר אור אביו ואמו עליו. וגם את שבתותי תשמרו שתשמרו עצמיכם שתוכלו לקבל אור קדושת שבת שאור הקדושה שופע בו מאוד עד שנקרא שבת קודש. והכל אם תשמרו עצמיכם מהשראת רוח הטומאה, ודאי ישרה עליכם אורות הקדושה. ואפשר לזה אמרו חז"ל (שבת קי"ח ע"ב) אלמלי שמרו ישראל שתי שבתות וכו' ושוב אמרו שם אלמלי שמרו שבת ראשונה לא שלטה בהם אומה ולשון. כי האמת הוא שבודאי בשמירת שבת אחד על נכון יש בו די לגאולתינו ופדות נפשינו ואכן כי אי אפשר לשמור השבת ולקבל אורו על נכון אם לא תוקדם לו ההכנה הנכונה והזמנה בקדושה בטהרה ולזה אמרו שתי שבתות כי כאשר ישמור האדם בכל הששת ימים מעט אור הקדושה שקיבל בשבת העבר שלא יפגום ותנוח עליו האור בכל ו' הימים זה יהיה לו הכנה והזמנה טובה לשמירת שבת ולקבלת אור שבת הבאה על נכון. ולזה אחר אומרו קדושים תהיו בבחינת ההכנה והזמנה אמר את שבתתי תשמרו שני שבתות הרומז לבחינת ההכנה והזמנה בכדי לשמור ולקבל אור קדושת השבת על נכון כדבר האמור: